Lexicon: Letter Upsilon by Photius of Constantinople

υ.613 *Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ υ.*

῾Υάδες: οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες. ῾Υακίνθινον: ὑπομελανίζον· πορφυρίζον. ῾Υάλη: ὕαλος. ῾Υάλιος: πολέμιος. ῾Υακινθίδες:
υ.614 θυγατέρες ῾Υακίνθου τοῦ βασιλέως. ῾Υάλινα: ἀντὶ τοῦ ὑαλᾶ. ῞Υαλος: διὰ τοῦ α· οὐχὶ ὕελος· καὶ θηλυκῶς ἡ ὕαλος· καὶ ὑάλινον· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ἐξ ὑαλίνων ποτηρίων καὶ χρυσίδων· πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα διὰ τοῦ α λέγεται. ῾Υβάδαι: δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος. ῾Υβός: κυρτός. ῾Υβριστοδίκαι: οἱ ἐπὶ τῶν μὴ ἐθελόντων εἰσάγειν τὰς δίκας. ῞Υβρις: ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας καὶ αἰκίας· αἰκία δὲ πληγαὶ μόνον· Λυσίας ἐν τωῖ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· καί τοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν. ῾Υγεία Ἀθηνᾶ: ἐπώνυμόν ἐστιν Ἀθηνᾶς· καὶ γὰρ ῾Υγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἱππεία, καὶ Ἐργάνη. ῾Υγιείαν καλοῦσιν Ἀττικοὶ τὴν πεφυραμένα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα· καὶ πᾶν ὅτι ἐξ ἱεροῦ φέρει· οἷον θαλλόν τινα ἢ ἄλφιτα. ῾Υγιέστερος ὄμφακος: παροιμία· ὥσπερ καὶ, ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιάται ἀσκηταί· καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης. ῾Υγρὰ κέλευθα: τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν. ῾Υγρός: ὁ
υ.615 εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς· ῥευματιζόμενος. ῾Υγρότης: ἀραιότης· καὶ ὠφέλεια. ῾Υδατίδες: σταγόνες. ῾Υδερῶν: ὑδρωπιῶν. ῞Υδραν τέμνειν: ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται· ἱστορεῖται γὰρ, ῞Υδρα τηῖ ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς τεμνομένας. ῾Υδρεύειν: ποτίζειν. ῾Υδρηλοί: κάθυγροι. ῾Υδριαφόροι: ὥσπερ σκαφηφόροι· αἱ μέτοικοι. ῞Υδρου: ὄφεως. ῾Υδροφορία: ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν, ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμωῖ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος. ῞Υδωρ αὐτοπαγές: τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον. ῞Υδωρ δὲ πίνων χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις: τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν. ῞Υδωρ παραρέη: ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάσειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. ῝Υε: ἔβρεχεν. ῾Υεικόν: ὑὸς ἴδιον· χοίρου ἔργον· λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων καὶ τοῦ

υ.616 Εὐθυδήμου εἰπεῖν· ὅτι ὑεικὸν αὐτῶ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις· Ξενοφῶν φησίν. Ὑηνῶν θρεμμάτων: καὶ ἔδοξέν μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ᾽ ὑηνῶν τινων μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων· Πλάτων Νόμων ζ′· ὑηνεῖς· ὗς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν· Πλάτων Θεαιτήτῳ. Ὗειον: χοίρειον. Ὗης: ἐπίθετον Διονύσου, ὡς Κλείδημος· ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῶ, καθ᾽ ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον· ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ὗην λέγεσθαι, καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς Ὑάδας· Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Ὗην. Ὑηνεῖς: ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. Ὑηνῶν: σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν· καὶ ὑηνία· σκαιότης καὶ ἀμαθία· οὕτως Καλλίας. Ὗης: τοῦ Σαβαζίου ἡ ἐπίκλησις. Ὕθλος: φλυαρία ἢ μωρία. Υἱωνός: ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

υ.617 Υἱῶσαι τὸν παῖδα: υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν· καὶ υἱώσει, τῆ υἱοθεσίαι· καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ, υἱὸν θετὸν ἐποιήσατο· καὶ τὰς υἱώσεις καὶ τὰς υἱοθεσίας· ἡ χρῆσις παρ᾽ Αἰλιανῶ πολλή. Ὑλακόμωροι: ὑλακτικοί· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι. Ὕλαν κραυγάζειν: ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· γενόμενον δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι· τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα· διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι· καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι, ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῶ ἥρωϊ. Ὕλας: ὄνομα οἰκέτου βαρβάρου. Ὑλάστριαι: καὶ ὑλαζόμενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες· καὶ ὑληφόροι, οἱ ξυλοφόροι. Ὕλην: τὸ καθίζον τοῦ οἴνου ἢ τοῦ ὕδατος· οὕτως Ἀριστοφάνης. Ὑλήεσσα: σύνδενδρος. Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστιν παροιμιαζόμενον οὕτως·

Ἵππον Θετταλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα·
Ἄνδρας δ᾽ οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης· Ἀλλ᾽

υ.618 ἔτι καὶ τῶν εἰσιν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ Τίρυνθος
ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου· Ἀργεῖοι λινοθώρηκες,
κέντρα πτολέμοιο· Ὑμεῖς δ᾽, Αἰγιέες, οὔτε

τρίτοι, οὔτε τέταρτοι, Οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ᾽ ἐν
λόγῳ, οὔτ᾽ ἐν ἀριθμωῖ· ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐαι καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες ἠρώτων τίνες κρείττονες εἶεν τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα· καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ· τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται· Ὑμεῖς δ᾽, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι· ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμματίοις· —τῆς δὲ ταλαίνης Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ᾽ ἀριθμός. Ὑμεναιοῦν: τὸ ἄδειν τὸν ὑμέναιον καὶ συνάπτειν τὸν γάμον. Ὑμένων: γαμικῶν ὕμνων. Ὑμεδαπῶν: τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους· συγγενῶν· ἢ τῆς αὐτῆς χώρας. Ὑμενῶδες: λεπτότατον καὶ οἷον εἰπεῖν ἀερῶδες. Ὑμήττιον μέλι: τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν· Ὑμηττὸς δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

υ.619 Ὑμνηπολείτω: ὑμνείτω. Ὑμνεῖν: ὀδύρεσθαι· μέμφεσθαι· λοιδορεῖν· κατ᾽ εὐφημισμόν· ὡς ἐν α′ Πολιτείας. Ὑμνούντων: ὅτι ψιλῶς ἀντὶ τοῦ λεγόντων· Νόμων ς′ Πλάτων· ψευδῆ φήμην ἡμῶν κατὰ θεῶν ὑμνούντων. Ὕνιν: ῥόπαλον. Ὑόμενος: βρεχόμενος. Ὑοσκυαμᾶν: μεμηνέναι· παραπαίειν· Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ὑοσκυαμᾶς, ἀνὴρ γέρων ὤν. Ὑοσκύαμος: ὃν πίνοντες μαίνονται. Ὑπάγει: ἐξαπαταῖ. Ὑπάγουσιν: ἀντὶ τοῦ προάγουσιν· Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Ὑπαγωγαί: ἀπάται. Ὑπαγωγάς: τὰς ἀναχωρήσεις· διώξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς, φησὶ Θουκυδίδης. Ὑπάγειν εἰς δίκην: τὸ ἄγειν· καὶ Θουκυδίδης καὶ ἄλλοι. Ὑπαγωγεύς: ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. Ὑπαγωγή: ἡ ταῖς ναυσὶ σκέπη· καὶ προσόρμησις· οἷον ὕφορμός τις. Ὑπαγωγή: ὑποχώρησις. Ὑπαίθριον: ὑπὸ τὸν ἀέρα· καὶ ὕπαιθρον ὁμοίως. Ὑπακτέον: πορευτέον. Ὑπαλύξας: ἐκφυγών.

υ.620 Ὑπάλυξις: ἔκκλισις. Ὑπανέντος: ἐνδόντος. Ὑπανίσχει: ὑπανατέλλει. Ὑπαντιάζων: ὑπαντῶν. Ὕπαρ: ἀλήθεια· οὐκ ἐν ὀνείρῳ. Ὕπαρ: ἐγρήγορος· ὀπτασία ἀληθής. Ὑπαρκτά: μόνιμα ὑπάρχοντα. Ὑπαρξάμενος: κατάρξας. Ὑπάρχων: προκατάρχων· Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος· καὶ τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει· ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι· καὶ προϋπεῖναι· φθάνειν· Μένανδρος· Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν, Ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν. Ὑπασπισταί: δορυφόροι. Ὕπατε κρειόντων: βασιλεῦ βασιλευόντων· ἐξοχώτατε· μέγιστε. Ὕπατον: ὑψηλόν. Ὑπ᾽ αὐγάς:

ὑπὸ τὸν ὄρθρον· ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα. Ὕπαφρον: ὕπουλον· φανερόν. Ὑπαχθέντες: ἀπατηθέντες. Ὑπειδόμενος: ὑφορώμενος. Ὑπέδυ: ὑπεισῆλθεν. Ὑπεζωσμένος: περιβεβλημένος· ὑποσυρόμενος. Ὑπειλημμένον: ὑπονενοημένον. Ὑπείξομεν: παραχωρήσομεν.

υ.621 Ὑπείπομεν: ἀντὶ τοῦ προείπομεν· καὶ ὑπειπεῖν, ὑπαγορεύειν. Ὑπελθεῖν: ὑποδραμεῖν. Ὑπέμβρυον: τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ· νεογνόν. Ὑπένερθεν: ὑποκάτωθεν. Ὑπενήνεκται: ὑπεσύρη. Ὑπενόθευσεν: ὑπέφθειρεν. Ὑπενοστήσαμεν: ὑπεχωρήσαμεν· ἐπανήλθομεν. Ὑπέπισα: ὑπεπότισα. Ὑπέρα: τὸ τοῦ κέρως τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ὠῖ ἀνίεταί τε καὶ διατείνεται τὸ σχοινίον· γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων. Ὑπεράγασθαι: ὑπερθαυμάζειν. Ὑπέρακμος: ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν. Ὑπεραλεῖται: ὑπερπηδήσει. Ὑπερανάστης: μετανάστης· μεταβάτης. Ὑπέρβιον: ὑπερβίως· οἷον ἄγαν βιαίως· ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίαι· ὑπερήφανον. Ὑπερβολήν: τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν· καὶ ἐν τωῖ περὶ τοῦ στεφάνου Δημοσθένης. Ὑπέρβολος: δημαγωγὸς ἦν, ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η′ ἐξωστρακίσθαι φησίν.

υ.622 Ὑπεργαμία: ἡ ὀψιγαμία. Ὑπερδέα: ὑπερβαλλόντως ἐνδέα· οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. Ὑπερδέξιον χωρίον: εἶχον δ’ ὑπερδέξιον χωρίον, οἷον χαλεπώτατον· Ξενοφῶν φησίν. Ὑπέρδικον: τὸν ἀκροδίκαιον καὶ σφόδρα δίκαιον. Ὑπερείδουσα: ὑποστηρίζουσα. Ὑπερηγάσθην: ὑπερεθαύμασα. Ὑπερημερίας: ὑπερβαλούσης ἐκπροθεσμίας. Ὑπερήμερος: ὑπερπρόθεσμος ἢ ἐκπρόθεσμος. Ὑπερήμερος: οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποίαν οὖν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο· τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία. Ὑπερήμεροι: οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι. Ὕπερθεν: ἐπάνω. Ὑπέρθεον: ὑπὲρ θεῶν βούλησιν. Ὑπερθέοντες: ὑπερτρέχοντες. Ὑπερθήσει: οἰκοδομήσει. Ὑπερθορών: ὑπερπηδῶν. Ὑπερίονα: ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. Ὑπέρινος: ὑπερκεκαθαρμένος· οὕτως Δημήτριος. Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα: ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον. Ὑπερμαζεῖ: ὑπερτρυφαῖ· πλουτεῖ· στρηνιᾶ. Ὑπερμενέα: ἰσχυρότερα λίαν. Ὑπερνήχεται: ὑπερβαίνει.

υ.623 Ὑπεροιαζομένου: ὑπερηφανευομένου. Ὑπέροπλον: ὑπερήφανον. Ὑπερορᾶν: ὑπερβλέπειν. Ὑπερόριος: ἐκτὸς τῶν ὁρίων· ἐξόριστος.

῾Υπέροπτον: μεγάλην. ῾Υπέρου περιτροπή: ἐπὶ τῶν ταυτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων· καὶ αὗται δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· ὁ Διὸς Κόρινθος· καὶ, αὖθις αὖ Πυθῶδ᾽ ὁδός· καὶ, ὁ τὴν δοκὸν φέρων· καὶ, οὐ τυφλὸς, ἀλλ᾽ ἐξώρυκται· Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ᾽ οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γενήσεται. ῾Υπέροφρυς: ὑπερήφανος. ῾Υπεροψίαν: καταφρόνησιν. ῾Υπερπαίειν: ὑπερβαίνειν· πλεονάζειν. ῾Υπὲρ τὰ Καλλικράτους: φησὶ Κλέαρχος ὅτι Καλλικράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος· εἴ ποτε οὖν ἐθαύμαζον τινὰ οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον, ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους· Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείαι Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι. ῾Υπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: ὑπὲρ τὰ μέτρα· ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά· λέγεται δὲ ἀπὸ Φαύλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς, πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος αὐτὸς
υ.624 ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ· Πέντ᾽ ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος, Δίσκευσεν δ᾽ ἑκατὸν, πέντ᾽ ἀπολειπομένων· καὶ Πλάτων ἐν ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ, Κρατύλος, περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος. ῞Υπερθρον: ὁ οὐρανός· ὑπὸ γὰρ τὸν αἰθέρα ὑπάρχει. ῾Υπερτέλλον: ὑπερανατέλλον. ῾Υπερτενές: ὑψηλόν· ὑπερέχον. ῾Υπέρτερον: κρεῖττον. ῾Υπερτεροῦν: δεσπόζον. ῾Υπερτίθεται: ἀναβάλλεται. ῾Υπὲρ τὸν κατάλογον: ἐπὶ τῶν γεγηρακότων. ῾Υπερφερές: μέγα· ὑπερέχον. ῾Υπερφυής: μεγαλοφυής· μείζων. ῾Υπέρχρεως: κατάχρεως. ῾Υπέρχολος γενόμενος: ἀντὶ τοῦ ὑπεραγανακτήσας· οὕτως Ἀντιφάνης. ῾Υπερώησαν: ὑπεχώρησαν. ῾Υπεστειλάμην: παρητησάμην· ἀπεκρυψάμην. ῾Υπέστημεν: ὑπεσχόμεθα. ῾Υπετέθυπτο: ὑπεκαίετο· καὶ κέκνιστο· Ἀπολλοφάνης. ῾Υπέχει: ὑφίσταται. ῾Υπεψηνισμένοι: ἀκμαῖοι πρὸς τόκον· ἀπὸ τῶν σύκων τῶν διὰ τοὺς ψῆνας πεπείρων. ῾Υπήγετο: ὑπέπειθεν. ῾Υπηνέμια: λέγουσιν
υ.625 ὡς ἡμεῖς· Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· ῞Εν ἴστε· πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίαι ῾Υπηνέμια τίκτουσιν ὠὰ πολλάκις· Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ ἀνεμιαῖα· καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ· —ἀνεμιαῖον ἐγένετο. ῾Υπηνέμιοι: ὑπὸ τὸν ἄνεμον. ῾Υπέρπεδον: ὄρος· βουνός· ἔπαρμα γῆς· πέδον γὰρ ἡ γῆ. ῾Υπηνέμια τίκτουσι: τὰ οὔρια· ἀπὸ τοῦ οὐρίου ἀνέμου λέγουσιν. ῾Υπήνη: μύσταξ· τὸ γένειον· πώγων· ἢ ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις. ῾Υπηνήτῃ:

ἀκμαίῳ· ἄρτι γενειῶντι. Ὑπ᾽ ἠοῖ: ὑπὸ τὸν ὄρθρον. Ὑπηρέσιον: ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν ἤγουν κωπηλατῶν, ἐφ᾽ οὗ καθίζουσιν. Ὑπηρέσιον: ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπηρετοῦσι, τοῖς στρατευομένοις καὶ ἐρέσσουσι καὶ δουλεύουσιν· τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τοῦ ὑπηρετεῖν κληθέντος. Ὑπίσχεται: ὑπισχνεῖται. Ὑπό: ὀλίγον. Ὑπόβαθμος: ὑπόβαθρον. Ὑποβάθραν: ὑπόβασιν· θεμέλιον. Ὑποβασμόν: ὑποβάθραν.

υ.626 Ὑποβιβάζοντες: ἐλαττοῦντες. Ὑποβιβάζουσιν: ὑποκαταβαίνουσιν. Ὑποβλεπόμενος: ὑπονοῶν· ἐχθραίνων· ἐπιτηρῶν. Ὑποβλήδην: ὑποβάλλων λόγον· ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγων. Ὑποβολιμαῖοι: ὑποβαλλόμενοι καὶ εἰσποίητοι, ὡς ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. Ὑπόβολον: ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον· Φερεκράτης Ἰπνῷ· —οὐχ ὁρᾶς τὴν οἰκίαν Τὴν Πολυτίωνος κειμένην ὑπώβολον. Ὑποβρύχιοι: ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες. Ὑπογεγραμμένη: ἐστειβισμένη· Ἀριστοφάνης. Ὑπόγειον: ὑπὸ τὴν γῆν. Ὑπόγειος: ὁ ὑποτεταγμένος. Ὑπογενειάζων: λιτανεύων· ὑπὸ τοῦ γενείου ἁπτόμενος. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες: λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας· καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ′ καταλόγου κατουδαίους ὀνομαζομένους. Ὑποκυδεῖς γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου· ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος· ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται ὑπόκοιλοι. Ὑπογράφεται: δείκνυται. Ὑπογλωττίς: στεφάνου εἶδος. Ὑπόγραμμα: ωἷ τοὺς

υ.627 ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσιν. Ὑπόγυον: ἐγγύτερον· πρόσφατον· νεωστὶ γινόμενον· τὸ πρὸ ὀλίγου καὶ μετ᾽ ὀλίγον. Ὑποδεής: ὑπόφοβος. Ὑποδενδρυάσαι: ὑποδῦναί που καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην. Ὑποδέξῃ: ὑποδέχῃ τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια. Ὑποδέξιος: ὑποδοχεύς. Ὑποδέραια: περιτραχήλια. Ὑποδερίδα: ὁρμίσκον· πλόκιον. Ὑποδερίς: κόσμος γυναικεῖος, οἷον δείραιον. Ὑποδιδάσκαλος: ὁ τωῖ χορωῖ καταλέγων· διδάσκαλος γὰρ αὐτὸς ὁ ποιητὴς, ὡς Ἀριστοφάνης. Ὑποδρόμους: στόμια. Ὑποδμώς: δοῦλος. Ὑποδύτην: τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ὑποδύς: ὑπεισελθών. Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος: ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τί πράττων· ἀλλ᾽ ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως· ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια· εἴποις δ᾽ ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα· Ἀριστοφάνης. Ὑπόθεσις: περιοχή· αἰτία. Ὑποθήκαις: παραινέσεσι.

ʽΥποθημοσύνη: διδασκαλία. ʽΥποθήσομαι: διδάξω. ʽΥποικουροῦν λεληθὸς τὶ μῖσος: ὑποικουροῦν ἀντὶ τοῦ ὑποτρεφόμενον καὶ ἐνδομυχοῦν.

υ.628 ʽΥποιστόν: φορητόν. ʽΥποίσων: ὑπομένων. ʽΥποίσω: ὑπενέγκω. ʽΥποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς: οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα καὶ πραότερον γενέσθαι· τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον. ʽΥποκατάβασιν: παραχώρησιν. ʽΥποκείσεται: ὑποβληθήσεται. ʽΥποκορίζεται: κολακεύει· ὑποκρίνεται. ʽΥποκηρυξάμενοι: τὸ ὑπὸ τωῖ κήρυκι τωῖ δημοσίῳ στῆναι, καὶ ποιῆσαι τι διὰ τοῦ κήρυκος φανερῶς. ʽΥποκοριζόμενοι: διασύροντες· Ξενοφῶν φησίν· οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσιν κακίαν· ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τηῖ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες· λέγει γὰρ ἐν τῶ παραπρεσβείας· αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν καὶ ἑταιρίαν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. ʽΥποκοριστικόν: ἔλαττον. ʽΥπὸ κρασίν: ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς. ʽΥποκρίνεσθαι: τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί· καὶ ὁ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῶ χορῶ· Θουκυδίδης ζ'· οἱ δ' οὐδὲν ὑπεκρίνοντο, διεφθείροντο· καὶ οἱ Ἴωνες οὕτως· Ἡρόδοτος· οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι, Ἀθηναίων

υ.629 ἀπηλλάττοντο. ʽΥποκρίνοντι: ἀποκρίνοντι. ʽΥποκυσαμένη: ἐγκυμονήσασα. ʽΥπολαβών: ὑπονοήσας· ἢ ἀποκριθείς· η ἀντειπών· ἀντικρούσας. ʽΥπολαπάξας: ὑποκενώσας. ʽΥπόλογον: Λυσίας φησίν· οὐχ ὑπόλογον ὄντα, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγω· καὶ Δείναρχος· οὐδεὶς ὑπόλογος βουληῖ γέγονεν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ μία συγγνώμη, οὐδὲ μία παραίτησις. ʽΥπὸ μάλης: τὸ ὄνομα μὲν κεῖται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ὅταν μὲν οὖν ἑνικῶς λέγουσιν, οὕτως αὐτὸ πάντες τάττουσιν μετὰ τῆς προθέσεως· ὅταν δὲ πληθυντικῶς, οὐ μάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλας· Λυσίας· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. ʽΥπὸ μάλης: μάλην δ' οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ μασχάλην. ʽΥπομηλαφῆσαι: ὑποψηλαφῆσαι. ʽΥπονομεύοντες: ἀντὶ τοῦ ὑπονόμους ὀρύττοντες· Δείναρχος ἐν τῶ κατὰ Καλλίστου. ʽΥπόνομος: ὀχετός· διώρυξ. ʽΥπονοστῆσαι: ἐπανελθεῖν· ὑποκαταβῆναι. ʽΥπόξυλος: κίβδηλος· ὡς ὑπόχαλκος· οὕτως Μένανδρος. ʽΥπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: ἐλλείπει, ὕπεστι· λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων

υ.630 καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν. ʽΥπώπια: ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν. ʽΥποπίνειν: ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι· οὕτως Νικοφῶν. ʽΥπόπλεως: μεστός. ʽΥποποιεῖσθαι:

ὑποτάσσειν. Ὑπόπτερος: ταχεῖα. Ὑποπτεύω: ὑπονοῶ. Ὑπ᾽ ὄροφον: ὑπὸ στέγην. Ὑποσκάλλειν: ὑπεργάζεσθαι. Ὑποσακίζειν: ὑπεξαίρειν· ἀναλογοῦν· καὶ ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ φασὶ, τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογοῦν. Ὑπὸ σκότω δὲ γεγονώς: σκότιος· ὅπέρ ἐστι λαθραῖος· παρθένιος, ὁ ὑπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς. Ὕποσμος: ὁ ὑπονοῶν τι καὶ ὑποπτεύων. Ὑποσμύχουσα: ἐνδιερεθίζουσα· ὑποκαίουσα· θλίβουσα· καταπονοῦσα. Ὑπόσπονδος: ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος. Ὑποσταθμίς: τρυγίας. Ὑποστειλάμενος: ἀποκρυψάμενος· φοβηθείς. Ὑποστρωμνίους: τοὺς ἐν τῇ στρωμνῇ κειμένους. Ὑποστέλλεται: ἀναδύεται· ὑποκρίνεται· φεύγει· δολιεύεται. Ὑπόστημα: πλῆθος. Ὑποστήσας: ἀντὶ τοῦ
υ.631 ὑποβαλλόμενος· Ὑπερίδης. Ὑποστολῆς: φυγῆς. Ὑποσυγχύτως: συγκεχυμένως. Ὑποσχεῖν: ὑπολαβεῖν· ἀπαιτηθῆναι· ὑποθεῖναι. Ὑποσχέσθαι: ἐκτεῖναι. Ὑπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν. Ὑποτείνουσιν: ὑποβάλλουσιν· ἢ προτείνονται. Ὑποτείνων: ὑπισχνούμενος. Ὑποτεμέσθαι: ἀφελέσθαι. Ὑποτεμνόμενος: ἐκκόπτων. Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον· οὕτως Ξενοφῶν φησίν. Ὑποτίτθια: ὑπομάζια παιδία· καὶ ὑπότιτθον ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον. Ὑποτοπεῖσθαι: ὑπονοεῖσθαι· καὶ καθυποτοπεῖσθαι, τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπονοεῖν. Ὑποτοπήσας: ὑπονοήσας. Ὑπὸ τὸν τόνον: ὑφειμένω τωῖ τῆς φωνῆς τόνῳ. Ὑπότριμμα: ἔκ τε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. Ὑποτροπάζει: ὑποστρέφει. Ὑπότροπος: ἐξ ἀποστροφῆς. Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους: καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις, καὶ ἐν τῶ αὐτῶ ἐνιαυτῶ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὁμοίως· καὶ ἔτει καὶ ἔτος· καὶ χρόνω καὶ χρόνους καὶ χρόνον καὶ χρόνοις· πάντα ταῦτα χρήσιμα.
υ.632 Ὑποτυπώσεων: χαρακτήρων λόγοι. Ὕπουλα ἕλκη: τὰ κρυπτά. Ὕπουλοι: οἱ ἐγγὺς τοῦ κατουλωθῆναι μώλωπες. Ὕπουλα γόνατα: καὶ ὕπουλον πόδα· καὶ ὕπουλον χεῖρα· καὶ σῶμα τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν· Κρατῖνος. Ὕπουλος: δόλιος· φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικὸς, ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς, ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις· ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος. Ὑπ᾽ οὔρει: ὑπὸ τῶ ὄρει. Ὑποφέρονται: ὑποβάλλονται· καὶ ὑποφέρων,

ὑποβάλλων. Ὑποφῆται: ἱερεῖς· προφῆται· χρησμολόγοι. Ὑποφθάς: φθάσας· προλαβών. Ὑποφόνια: τὰ ἐπὶ τῶ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ἵνα μὴ ἐπεξίωσι· οὕτως Δείναρχος καὶ Θεόφραστος. Ὑπόφορος: ὑπεύθυνος· ὑπὸ κίνσον· ὑπὸ τέλος. Ὑποφύσεις: παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι. Ὑποχόνδρια: τὰ
υ.633 ἀκροσπάθια· τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα. Ὑποχυτῆρες: τρύβλια, δι᾽ ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν. Ὕπτια: ὑψηλά. Ὑπτιάζει: ὑποστρέφει. Ὕπτιος: ἐπὶ νῶτον κείμενος. Ὑπωμοσία: τὸ ἀναβάλλεσθαι δίκην τινὰ ἢ τί ἄλλο προφάσει τινι χρώμενον μεθ᾽ ὅρκου. Ὑπωμοσία: σκῆψις καὶ παραίτησις. Ὑπωμοσία: τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημία ἢ νόσω· ἢ τινὶ τῶν παραπλησίων μεθ᾽ ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο· καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι. Ὑπώπια: τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα. Ὑπώρεια: ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. Ὑπωρόφιοι: ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι· συγγενεῖς. Ὑπώροφον: ὑπόστεγον. Ὕς: χοῖρος ἢ σύαγρος. Ὕσας: βρέξας. Ὗς διὰ ῥόδων: ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ
υ.634 ἀναγώγων· Κράτης Γείτοσιν. Ὑσμίνης: μάχης. Ὕσπληξ: φραγέλιον· ἀφετηρία. Ὕσθην: ὠμβρίσθην· ἐραντίσθην. Ὕρχαι: τὰ βικώδη κεράμια. Ὑρισοί: ἐρυσοί· σπυρίδες. Ὑσίαι: πόλις τῆς Βοιωτίας. Ὕστατος: τελευταῖος· ἔσχατος. Ὑσσάκους: τοὺς πασσάλους· Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· καὶ οἱ Δωριεῖς. Ὑστέρα δεκάτη: ἡ ἐξ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ἣν ἡμεῖς πρώτην καὶ εἰκάδα καλοῦμεν. Ὑστέρας: πληθυντικῶς λέγουσιν, οὐχ ὑστέραν. Ὑστριχίς: καὶ ὕστριξ· ἡ ἐκ τῶν ὑείων τριχῶν μάστιξ. Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται: παροιμία παρὰ Δεινολόχω, ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων. Ὑφαιρεῖται: παρεκβάλλει. Ὕφαλοι: ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι. Ὑφειμένοι: ὑποχείριοι. Ὑφειμένως: ἐνδιδομένως. Ὕφαλος φάτις: ἡ κρυφία. Ὕφεσις: ἐλάττωσις. Ὑφεστώς: ἐνυπόστατος. Ὑφηγήσονται: ὑποδείξουσιν.
υ.635 Ὑφηνίοχος: ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος. Ὑφιέμενον: ἐνδιδόμενον. Ὑφιέναι: ὑπενδοῦναι. Ὑφιζάνει: ὑποκαθέζεται· ἐλαττοῦται. Ὑφιστάς: ὑποστάς· ὑποτιθείς. Ὑφόλμιον: ἀπὸ τῶν αὐλῶν· Φερεκράτης. Ὑφορμία: κόσμου εἶδος. Ὑφορμοῦν: ἀπαντοῦν· ἐναντιούμενον. Ὕφος: ὑφεύς· Φερεκράτης. Ὑφωμαδόν: ὁμοθυμαδόν. Ὑψαγόρας: ὑψίλογος. Ὑψαυχεῖν: ὑψηλοφρονεῖν. Ὑψηγόρε: μεγαληγόρε. Ὑψιβρεμέτης: ἐν ὕψει βροντῶν.

Ὑψίζυγος: ἐν ὕψει θρόνον ἔχων. Ὑψικάρηνε: ὑψηλέ. Ὑψικρατεῖν: τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν. Ὑψιμέδοντες: ἐν ὕψει βασιλεύοντες. Ὑψιφοίτης: ὑψηλοπόρος ἢ ὑψηλόφρων. Ὑψόθι: ἐν ὕψει. Ὑψοῦ διάττει: ἐν ὕψει ὁρμᾶ καὶ τρέχει. Ὕων: βρέχων.

---

https://eulogikon.org/works/photius-constantinople-lexicon-letter-upsilon-woy-bg · eul_wid woy-bg · Diogenes Lab reading page f89d2ad81985